

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Križni put petkom u 18.15 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena župljana.
Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa
u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi
telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom
za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 18 (556), 27. ožujka 2022.

KRALJICA

IV. korizmena nedjelja

Biti slobodan

*Da možeš živjeti, moraš moći uživati.
Da možeš uživati, moraš biti slobodan.*

*Slobodan od pohlepe, slobodan od
zavisti, slobodan od strasti koja
razdire i razara. Slobodan od
samodostatnosti koja zasljepljuje.
Ako znadneš uživati, sposoban si
i smijati se. Radovati se. Biti zahvalan
što svakog jutra sunce za tebe izlazi.*

*Tada susrećeš i srdačne ljude.
Prijateljstvo Božje dolazi ti ususret
u svakom smiješku, u svakom cvijetu,
u svakoj dobroj riječi, u svakoj ruci,
u svakom zagrljaju.*

I. čitanje (Jš 5, 9a.10-12)

II. čitanje (2Kor 5, 17-21)

Evandjelje po Luki (Lk 15, 1-3.11-32)

OTAC I DVA SINA - “pravedni” i “grešni”

Parabola o ocu i dva sina je unikat poruke, sadržaja i forme. U njoj je sažet odnos prema roditeljima i roditelja prema djeci, kao i odnos među braćom. Ovo je parabola, što znači ne povijesni slučaj, ali je istina cijelog ljudskog roda. Ova parabola je u svim ljudima, i poziv svim ljudima. Sva tri lica iz parabole su u nama, barem povremeno, a ponekad je pojedino lice dominantnije.

Otac - majka bezuvjetno ljube bez obzira na kvalitete djeteta. Drugi više nitko. Svi nas prihvaćaju ako “odgovaramo” njima. Takvi su i braća i djeca i žena i muž. Samo otac i majka prihvaćaju dijete kad je i kao “svinja”. Zato čovjek treba oca i majku bez obzira na svoju odraslost i obitelj. Uvijek mu je očinska kuća njegova kuća. Tu je njegovo mjesto pa bio pravedan ili nepravedan. Mi ljudi nismo vezani za očinstvo i majčinstvo radi nemoći, nego radi ljubavi.

Roditelji nas uvijek ljube bez obzira kakvi smo. To je osnova smišljenog življenja. Najvažniji je doživljaj roditeljske ljubavi. Ta ljubav polaže temelj da se čovjek osjeća “ad home” (kod kuće). Jedna indijska priča - priča kako je jedna majka bila nezadovoljna svojim sinom. Molila je Boga da ju oslobodi sinovljevi nedaća i da ga obrati na pravi put. Predloženo joj je da je jedini način da joj ga istragne iz sjećanja, pa će tako prestati sve njezine muke. Majka to nije prihvatila. Voljela ga je imati uz sebe pa i kad s njime nije bila zadovoljna i kada je podnosila sve patnje i poruge. To je roditeljska ljubav. Braća - djeca: rastu u istoj ljubavi i brizi, ipak različito uzrastu.

Njihovi putovi i osjećaji nisu isti. Roditelji, djeca vam neće biti ista, makar ih vi ljubili istom roditeljskom ljubavlju. Svakoga se jednako ne primi roditeljska ljubav, iako ona nikada ne propada. Roditeljska ljubav “oživi” baš u kriznim časovima ljudske egzistencije. Roditeljskoj ljubavi (kući) čovjek se uvijek može vratiti. Tamo je sigurna ljubav. Isto tako se roditeljima isplati ljubiti pa i kad izgleda da je sve izgubljeno. Roditeljska ljubav uvijek je otvorena. Ona uvijek čeka da se daruje. Svijest braće i sestara: Bratstvo nikada nije iste ljubavi, i može se pretvoriti u interesnost, pravilo, formalnost. Odnos “korektnog” brata

i “grešnog? Više to nije odnos bratstva i ljubavi nego pravednosti. Odlutali brat ne vraća se očinskoj kući radi pravde nego radi ljubavi. Samo ga ljubav može prihvatiti i sačuvati u životu. Odlutali sin je postao svjestan očinske ljubavi.

On ima oca, on vjeruje ocu, on se nada ocu. Pravedni sin ima gospodara a ne oca. On je pravedan ali bez ljubavi, odlutali je grešan ali još u njemu nije umrla vjera u ljubav i oprost. Korektni sin još nije svjestan niti očinstva niti sinovstva. On je dobar, ali mrtav. U njemu nema ljubavi. Svijest svoje krhkosti i slabosti otvara mjesto ljubavi, potrebu drugoga. Bog se u Evandelju pokazuje najviše kao Bog praštanjem. Praštanje ne znači priznavanje zla nego spašavanje od zla. Isus u parabolama ne hvali grijeh nego ljubav. Ljudi smo kakvi jesmo, grešni i samo nas ljubav može vratiti i vraćati na pravi put. Samo ljubav može održati na životu.

Pravda ne može zamijeniti ljubav, niti su istinski ljudski odnosi zasnovani na pravdi nego na ljubavi. Pravda ne smije potisnuti ljubav i bratstvo. Možda i postoji odnos pravde u bratstvu, ali ne u roditeljstvu. Roditelji prema djeci ne postupaju prema pravdi nego prema ljubavi, prema unutarnoj potrebi. “Volim i bolesnog i zdravog, i onog na putu i onog kod kuće, i onog na slobodi i onog u zatvoru” (Arapska). Božja ljubav je objavljena kao roditeljska ljubav. Takav je Bog objavljen u Bibliji. On je kao otac i majka. On ljubi, on drži na životu, on ne odbacuje, on se svakome čovjeku nada. Sve nas Bog čeka u svojoj ljubavi.

Nikakvom pravdom ne možemo na to pretendirati. Ljubav je nezasluženo darivanje. Mi smo u odnosu s Bogom povezani njegovom roditeljskom ljubavlju. Imamo svoja lutanja i svoje “korektnosti”. I iz jednog i drugog stanja treba se obratiti, treba prepoznati ljude kao braću i Boga kao Oca. Bog nas čeka i ljubi. Vjera u njegovu ljubav budi i našu skrivenu ljubav. Ljubav je Božji dar posijan u svakom srcu, ali ga često svjetske brige i interesi zakrile i ne svijetli stopama našeg životnog hoda.

Svako dolaženje svijesti vlastitog lutanja početak je našeg obraćenja. Nitko nije bez oslonca. “Ako te Izraele ostavi otac i majka, ja te neću ostaviti”. Uputimo se očinskom srcu i očinskom domu. U njem je ljubav i prihvat!

Marijan Jurčević, OP